

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000

Letna inozemstvo . . . » 15.000

Letna inozemstvo, USA dol. 18

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 44 (1577)

Gorica - četrtek, 8. novembra 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Novembrsko razmišljanje

Narava s svojimi čudovitimi jesenskimi barvami, naša pokopališča, spremenjena v tem času v prave vrtove in še toliko drugega osebnega nas v novembru spominja na največjo zadevo našega življenja, na naše obvezno potovanje brez vrnitve. Ker to velja za vsakega, zato tudi ta meditacija za vsakega.

I. - Pokojni župnik v Borštu Franc Malalan, domačin z Opčin, nam je v zadnjih mesecih svojega življenja govoril, da ga čaka še izredno veliko in važno delo, ki ga mora sam opraviti, pri katerem mora biti do konca zraven. To delo je bilo za njega — smrt.

Dejstvo je, da tja do 40.-50. leta zdravi, normalni ljudje ne mislijo resno na to svoje zadnje najbolj važno delo, na obvezno potovanje brez vrnitve. Torontski pomožni škof Ambrožič je pred tremi leti v »Dragi« na Opčinah pred dve sto rojaki mirno povedal, da je spremenil svoj pogled na marsikaj, ko je po 40. letu spoznal dejstvo smrti in da je zato bolje v življenju več graditi kakor podirati.

Isto v drugi obliki in besedi potrjujejo mnogi iskreni zdravniki, filozofi, znanstveniki, ki na razne načine dopovedujejo modernemu človeku, da je smrt tisto človekovo delo, ki ga mora osebno izvršiti, osebno doživeti, da je dolžnost, ki jo je treba brezpogojno in mirno sprejeti.

II. - Več kot vsi ti izsledki moderne znanosti, več kot vse besede plemenitih ljudi pa pove vsakemu človeku lastna zdrava pamet, zdrava ljudska modrost, ki jo najdemo v pregovorih, v pesmih in dobrih knjigah pokojnih pisateljev. Zamislimo se samo v sonet našega velikega Prešerna »Memento mori« (Spominjaj se smrti)! To pesem vsi poznamo, čeprav jo na Prešernovih proslavah vedno manj slišimo.

Pa prisluhnimo za letošnji november zdravi modrosti neznanega ljudskega pesnika:

Ta hiša je moja in vendar moja ni.

Drugi za mano pride, jo tudi zapusti.

Ta tretjega bodo odnesli iz hiše te.

Priatelj, odgovori, čigava ta hiša je?

Te preproste vrstice segajo treznemu človeku v srce in obisti. Najbolj živo zadevno ob pogrebu tako kmeta kot meščana, saj velja za vsakega isti odgovor: ta hiša ni moja in ni tvoja. V tej hiši samo bivam, dokler sem človek in v njej občasni najemnik, dokler se dokončno ne izselim. Nič novega ni, da se ob resnicah v tej stari pesmi ljudje resno zamislijo in se tudi med seboj pogovarjajo, ko jo prvič slišijo pri pogrebu ali v cerkvi.

In vendar pogreb mine, sonet Memento mori izven, ker človek sicer resnico spozna, tudi prizna, a življenja ne spremeni. Tako vidimo toliko ljudi, ki prav v jesenskih dnevih svojega življenja najbolj strežejo pohlepu in mamoni vsake vrste. Res čudno! Nikogar nimata v bližnjem sorodstvu in kar naprej kupujeta nova stanovanja, čeprav dobro veda, da »ta hiša je moja in vendar moja ni.« Spoznati resnico je eno, po njej živeti je drugo. Ni zadosti spoznanje, treba je hoteti, treba je z milostjo spoznanja sodelovati in vsaj na večer življenja pravočasno spremeniti marsikaj.

III. - Veren kristjan ima pred seboj vedno bolj jasno pot, če seveda velik del življenja hodi po njej. Kristjan dobro ve, da je vsakemu človeku določeno enkrat umreti in potem pride sodbna — večnost. Ničesar ni prinesel na svet, s sveta pa odnaša samo dobro in slaba dela, če ni slabih del pravočasno pred Bogom popravil in izbrišal. Ker je vsaka neumrjoča duša po volji Stvarnika naravnana na večno trajanje, na večno življenje, zato si vsak pameten človek po zgledu evangeljskega oskrbnika nabira dobra dela in si pridobiva prijatelje, ki mu bodo pomagali, ko si sam ne bo mogel.

Na Murskem polju še danes ob vsakem pogrebu sorodnik ali kdorkoli pove te kratke besede: »Bog povrni vsem, ki ste našemu pokojnemu zadnje pot posodili!« Tudi v tem stavku, koliko zdrave človeške in krščanske modrosti! Kar napravimo ob smrti pokojnega v njegov spomin, je po-

sojilo, ki ga na najvišje obresti nalagamo v posojilnico božjega usmiljenja. Enkrat nam bo povrnjeno vse do dobrih del, ki ga ob nedeljah prinašajo dnevniki vsega sveta v spomin pokojnih. Sedaj prihaja že v navado, da objavljajo spominke oglase in dobra dela tudi ob obletnici pokojnega, predvsem ob prvi obletnici. Če ta dobra dela spremlja tudi ponižna molitev, vdano trpljenje, zakrament sprave in Evharistije za pokojnega, je to največ, kar moremo kristjani napraviti ob hvaležnem spominu nanje, ki so šli pred nami na zadnje romanje brez vrnitve.

FR. STUHEC SDB

■ Na praznik Vseh svetih je sv. oče obiskal rimsko pokopališče Verano in tam na odprtem opravil sv. mašo. V svojem govoru je dejal, da je krščanstvo program, poln življenja. Pred vsakdanjim dejstvom smrti ponavlja neutrudno: verujem v večno življenje. Ob misli na to resnico se pa moramo neprestano vpraševati, kakšno je naše tuzemsko življenje, kajti v njem zori in se razvija naša večnost. Isti dan opoldne pa je v svojem običajnem nagovoru omenil nasilno smrt gledalca na rimskem nogometnem igrišču v nedeljo 28. oktobra. »Nasilna dejanja,« je dejal, »zatemnjujejo človečanske in krščanske vrednote človeške osebe in so neprestan napad na sožitje v družbi.«

Sestanek Janeza Pavla II. s kardinali

Prvič po 400 letih v zgodovini katoliške Cerkve se je zgodilo, da je papež sklical kardinale na posvet. V tem obdobju so se člani kardinalskega zbora zbrali le ko je bilo treba izvoliti novega papeža. Trenutno šteje zbor kardinalov 129 članov. V Rim jih je prišlo 113. Zasedanje se je začelo v ponedeljek 5. novembra dopoldne s koncelebrirano sv. mašo v baziliki sv. Petra. Pri njej je sodelovalo 108 kardinalov, ostalih pet pa je prisostvovalo sv. maši, ki je bila za dušni pokoj desetih kardinalov, ki so umrli od lanskega novembra dalje.

Uvodni govor je imel sv. oče in sicer v latinščini. Papež je poudaril potrebo okrepite enotnosti v Cerkvi. Enotnost naj bi prišla do izraza v pravilnem tolmačenju in izvajanju svobode v Cerkvi ter v okrepite občestvene ljubezni ter solidarnosti zlasti do tistih, ki živijo v slabih materialnih pogojih in so zatirane njihove verske pravice. Sv. oče je tudi pojasnil, v čem je prava svoboda. To ni pravica, da se lahko dela, kar se hoče ali da se odklanja dolžnosti in pravila, ki pogojujejo vse življenje človeka. Take dolžnosti so tudi tiste, ki izhajajo iz svečenih poročnih obljub in iz mašniškega posvečenja. Tako je papež Janez Pavel II. znova jasno potrdil svoja neomajna stališča glede nerazvezljivosti zakona in zvestobe celibatu.

Posvet kardinalov je trajal štiri dni. Srečanje so vodili trije kardinali kot predstavniki treh kardinalskih rodov, tj. škofov, duhovnikov in diakonov. Prve je zastopal kardinal Confalonieri, dekan kardinalskega zbora, druge kardinal Siri, tretje kardinal Pignedoli. Delo se je razvijalo v petih jezikovnih skupinah (italijanščina, francoščina, angleščina, nemščina in latinščina). Na srečanju so poročali državni tajnik Casaroli o položaju raznih kongregacij v rimski kuriji, Caprio in Vagnozzi o gospodarskem stanju Vatikana, prefekt Kongregacije za semenišča in katoliške univerze Garonne o odnosu Cerkve do moderne kulture. V četrtek 8. novembra je bila na sporedu splošna razprava. Sv. oče je odločil, naj bi se ta razprava nadaljevala še v petek, če bo prijavitelcev preveč za en dan, dokaz, da papež želi temeljito razpravljanje in ne samo neko formalno razpravljanje.

Sv. oče se je zavzel za preganjane

V nedeljo 4. novembra je sv. oče praznoval svoj god. Opoldne se je na trgu sv. Petra zbrala velika množica, ki ga je nadušeno pozdravljala. Bilo je navzočih nad

GRADNJA NOVIH AVTOCEST V NAŠI DEŽELI

V naši deželi že dalj časa pospešeno gradijo odsek avtoceste od kraja Amaro v Karniji v smeri proti Trbižu do avstrijske meje. Dograjen bo do leta 1983 ali kako leto pozneje. S tem bo povezano omrežje avstrijskih avtocest z onim v Italiji. In četrta Avstriji še dolgo ne bodo dogradili Južne avtoceste, ki bi omogočala iz naše dežele neposredno zvezo z Gradcem in Dunajem, se bo ta avtocesta vendarle navezala pri Beljaku na pomembno Tursko avtocesto in od tod naravnost do Solnograda in Bavarske ter do Linza, odkoder se že gradi cesta v smeri proti češki meji in Pragi.

Po drugi strani pa se naša dežela resno dogovarja s Koroško, da bi čimprej stekla gradnja predora pod Plekami (Monte Croce Carnico), ki bi omogočil najhitrejšo prometno zvezo iz naše dežele v gornjo dolino Zile, od tod v dolino Drave in po že dograjenem predoru pod Felberskimi Turami na Solnograško in s tem po najkrajši poti na Bavarsko ter v Srednjo in Severno Evropo.

In spet se dežela Benečija (Veneto) na vso moč poganja, da bi stekla avtocesta čez Belluno in dalje proti severu mimo izvira Drave in skozi predor v tirolsko do-

lino Zillertal, od tu pa naravnost na Bavarsko. Tudi ta načrt se bo v doglednem času uresničil.

NEUSTREZNA PROMETNA POLITIKA V JUGOSLAVIJI

Temu nasproti pa na jugoslovanski strani močno zaostajajo v izgradnji prometnih zvez med Severno in Srednjo Evropo ter Jadranom. Že sredi petdesetih let, ko so dogradili avtocesto med Zagrebom in Ljubljano, je niso dogradili naprej do italijanske ter do avstrijske meje, dasi pride 90 odstotkov vsega cestnega prometa v Jugoslavijo prav čez Slovenijo, večinoma iz teh dveh smeri ter prek Ljubljane in Maribora na Zagreb. Prav tako je komaj po šestdesetem letu stekla električna vleka po železnici od Postojne, do koder je bila napeljana že pod Italijo, pa do Ljubljane. Hitro so jo potem potegnili še do Zagreba in Jesenic, a vleklo se je še leta, preden je stekla tudi do Maribora.

Do pristanišča Koper so dogradili železnico kako leto pred sedemdesetimi, povsem na ramah slovenske republike. Enako velja tudi za izgradnjo koprškega pristanišča, medtem ko je pri vseh drugih, tako dragih naložbah v prometne zveze sodelovala vsa jugoslovanska država, npr. pri gradnji železnice od Sarajeva do pri-

ter obisk čilskih škofov, katere je v preteklih dneh sprejel.

Dan prej, v soboto 3. novembra pa je papež Janez Pavel II. sprejel v konzistorialni dvorani delegate »Centra za povezavo raziskovalnih ekip«, ki išče naravna sredstva za načrtovanje družin. Sv. oče je naštel mesto za mestom iz okrožnice »Humanae vitae«. »Zakon je nerazvezljiv — je dejal — in zahteva dokončno medsebojno darovanje. Zakonci se srečujejo s številni. mi problemi, ki jih ni moč rešiti brez globoke ljubezni. Ta ljubezen pa vključuje tudi vzdržnost. Sredstva proti spočetju z umetnimi metodami odpirajo pot splavu, saj jih družji isti strah pred novim otrokom, zavračanje življenja in pomanjkanje spoštovanja do zakonskega dejanja in sadu zakonske združitve.«

Kitajski voditelj v Italiji

Po obisku Francije, Zahodne Nemčije in Velike Britanije je kitajski voditelj Hua Guofeng prispel na tridnevni obisk tudi v Italijo, kjer je zaključil svoje zahodnoevropsko potovanje.

Hua Guofeng je tudi v Italiji ponovil svoja že znana stališča, ki jih je bil izrekel že v gori omenjenih državah. V zdravici, s katero je Hua odgovoril italijanskemu ministrskemu predsedniku Cossigi, je ponovil besede o hegemonizmu (nadvladi), s čimer je seveda mislil na Sovjetsko zvezo. »Hegemonizem — je dejal — povzroča spore in je zaskrbljujoč dejavnik od Atlantiskega do Indijskega in Tihega oceana. Evropa zaradi tega ni mirna. Zahodna Evropa se nahaja pred pritiskom in vojaško grožnjo, ki stalno narašča tako z juga kot s severa. Evropa ima pri tem pomembno vlogo, saj je le močna in enotna Evropa pomemben dejavnik za zagotovitev svetovnega miru.«

Kitajska in Italija, je še dodal Hua Guofeng, sta sicer vsaka na svojem koncu sveta, sta pa ob naraščanju hegemonizma glede varnosti in neodvisnosti tesno povezani med seboj. V mednarodni diplomaciji se le poredko zgodi, da gost v državah, ki imajo bolj ali manj dobre odnose z drugo državo, to državo napade. Kitajski voditelj se na to ni oziral. Ves njegov obisk v Zahodni Evropi je bil en sam napad na Sovjetsko zvezo ne da bi jo enkrat samkrat izrecno omenil.

Zanimivo je, da se je beseda »hegemo-

nizem« pojavila tudi v skupnem poročilu, ki je bilo izdano ob zaključku srečanja med Titom in Ceausescuom v Bukarešti. Tito se je v romunski prestolnici mudil od 2. do 4. novembra. V svojem nagovoru je dejal, da »Jugoslavija in Zveza komunistov Jugoslavije dosledno spoštujeta pravico vsake države in vsake partije, da suvereno odloča o svoji politiki in o svojem sodelovanju z drugimi državami in drugimi partijami... Zal pa tekmovalno v oboroževanju še vedno traja in priče smo politiki vmešavanja in tujih intervencij.«

V skupnem poročilu pa je rečeno med drugim: »Okrepila se je borba za vplivna področja in uporaba tudi vojaške sile, ki pomeni grožnjo za nove spopade, kar ima lahko nepreračunljive posledice za mir, suverenost in varnost vsake države.«

In da bo vsakomur jasno, kdo je odgovoren za tako stanje, oba državnika izjavljata, da se je treba boriti ne le »proti imperializmu, kolonializmu in neokolonializmu, ampak tudi proti vsem oblikam nadvlade in hegemonizma.«

Do sedaj jugoslovanski voditelji niso nikdar uporabili besede »hegemonizem«, s katero Kitajska označuje Sovjetsko zvezo in jo tako rada uporablja. Če je to pot prišlo do tega izraza, gotovo ni bilo naključno. Tudi Jugoslavija se čuti ogrožena od Sovjetske zveze. Beseda »hegemonizem« naj bi izrazila njeno obsodbo sovjetske nasilne politike, ki si hoče podvreči vedno nova področja.

stanišča Ploče, ter od Beograda do pristanišča Bar. In vendar bosta obe pristanišči, ki sta na južnem Jadranu, vedno zaostajali za Kopro po tovarniškem domačem in mednarodnem prometu. Pristanišče Koper, ki je samo v izgradnji, pa mora plačevati celo prispevek za nerazvite predele na jugoslovanskem jugu, čemur bi težko našli primeru v gospodarskih po svetu.

Slovensko zamejstvo, bodisi na Koroškem kot na Primorskem je gospodarsko precej odvisno prav od gospodarskega sodelovanja ob meji. Od tega, da prihajajo kupci in turisti k nam z jugoslovanske strani; da se razvija obmejna trgovina in druge vrste poslovno sodelovanje; da se s tem večja potreba po znanju slovenskega jezika in da ima naš slovenski človek, ki je bil poprej vsa povojna leta diskriminiran pri zaposlovanju, danes vsaj nekaj več možnosti za zaposlitev. S tem seveda še daleč ne bodo poravnane vse posledice dolgoletnega zapostavljanja, ki smo ga doživljali.

Zato nam seveda ne more biti vseeno, kakšen razvoj in razmah doživlja bližnja Slovenija, ki nam je najbližja jugoslovanska republika in je od njenega boljšega ali slabšega položaja odločilno odvisen tudi bolj ali manj uspešen gospodarski položaj v zamejstvu.

NEIZKORIŠČENE MOŽNOSTI ZA SLOVENIJO

Na spomlad bo stekla tudi gradnja predora pod Karavankami, ki bo odprla povezavo Slovenije in Jugoslavije po avtocesti na Solnograd, Bavarsko in v Srednjo oz. Severno Evropo. Vprašanje je, če bodo jugoslovanska pristanišča Koper in Reka s to zvezo še ujeli tekmo s časom; če tovrstni promet iz severnih predelov ne bo dokončno usmerjen v Trst in Benetke. Pred kratkim so v Trstu že svečano poslali na pot prvo ladjo bavarske plovne družbe »Bavaria Trieste« na Daljni vzhod. Prednost Trsta pred jugoslovanskimi pristanišči je v tem, da se nahaja na območju Evropske gospodarske skupnosti.

Prek Slovenije poteka tudi najbližja zveza med Italijo in Madžarsko ter evropskim vzhodom, ki pa je sedaj mrtva prav zaradi omenjenega nezadostnega upoštevanja mednarodnega prometnega položaja Slovenije. Tudi v tem primeru izpadejo blagovni tokovi, zlasti po železnici, ki se usmerjajo iz Madžarske in drugih vzhodnih držav prek Avstrije na Zahod namesto prek Jugoslavije. Pristanišče Koper pa nima železniške zveze z Madžarsko, čeprav ta država uvozi in izvozi čez njega 250.000 ton blaga na leto. Bi ga pa lahko še več.

Zveza med Madžarsko in Italijo prek Slovenije bi odprla ob povečanem blagovnem prometu, posebno še raznovrstnih surovin, precejšnje možnosti tudi tukajšnjim našim gospodarskim dejavnikom, ki se v prometne blagovne tokove med našo deželo in severom gotovo ne bodo mogli vključevati, saj si bo to gospodarsko področje italijanska stran pridržala zase.

Med Slovenijo in Madžarsko obstajata dva mednarodna cestna prehoda, Dolga vas pri Lendavi in Hodoš. Iz Murske Sobote do Hodoša je do srede šestdesetih let vodila tudi železniška proga, pa jo je ljubljansko železniško podjetje ukinilo, ker ni prinašala dobička. Sedaj pa za tistih dvajset kilometrov »nimajo sredstev«, da bi jo obnovili. Toda zdi se, da ne gre prvenstveno za pomanjkanje sredstev, pač pa za birokratske težave, ki so povzročale tudi prej opisani prometni zastoj Slovenije v povojnih letih.

Seveda pa konkurenca ne čaka. Blagovni in trgovski promet se usmerja po drugih poteh. Spomnimo se, da so po prvi vojni trgovski posli med Italijo in Jugoslavijo potekali še nadalje po starih zvezah preko Dunaja. In če Jugoslavija že danes ne igra velike vloge v menjavi med Vzhodom in Zahodom, jo bo v prihodnosti še manj. Precej pa bo ob tem prikrajšana na gospodarskem polju tudi naša zamejska skupnost.

Slovenska skupnost in deželna pogačanja

V zadnjem času se na deželni ravni kažejo znaki krize z zahtevo po spremembi sedanje deželne večine, ki jo sestavljajo DC, PCI, PSI, PSDI, PRI in SSK. Deželno vlado sestavljajo le demokršćanski predstavniki in zato se druge stranke neke pritožujejo, da tak enobarvni odbor ne odgovarja več potrebam in zato zahtevajo spremembo oz. razširitev deželne vlade.

Najprej so se oglasili socialni demokrati, ki so v uradnem dokumentu svojega deželnega vodstva izrazili zahtevo po spremembi dosedanje sestave odbora. Podobne teze so iznesli tudi republikanci. Tako je prišlo do vrste srečanj med strankami, ki so potem privedla do prvega skupnega srečanja deželnih tajništva vseh šestih strank.

V okviru dvostranskih sestankov naj najprej omenimo srečanje Slovenske skupnosti s PSI in DC na deželni ravni. Na teh pogajanjih so odgovorni predstavniki teh strank preverili sedanje stanje ter se zavzeli za premik z mrtve točke. Politična volja strank se mora izkazati tudi v dejanskem uresničevanju odprtih vprašanj in SSK tu odločno zahteva in pričakuje stvarno reševanje manjšinske problematike.

Prejšnjo soboto pa je bil v Vidmu »vrh« šestih strank, ki so tako hotele uradno začeti s preverjanjem na deželni ravni. Predstavniki posameznih strank so orisali glavne zahteve in nakazali predloge za bodočo impostacijo problematike. Slovenska skupnost, socialni demokrati in republikanci se zavzemajo za to, da bi se sedanji deželni odbor razširil in bi tako bolj predstavljal programsko večino. Socialisti niso zavzeli še jasnega stališča, medtem ko so komunisti proti spremembi sestave deželnega odbora, ki ga predstavljajo demokršćanski eksponenti. DC pa je zaenkrat bolj poslušala vse ostale stranke oz. izrazila načelno pripravljenost o nadaljnji diskusiji. Pogajanja se bodo seveda še nadaljevala.

Slovenska skupnost je jasno zavzela stališče do problemov, ki zadevajo našo manjšino. Pri tem je zanimivo, da nobena druga stranka sploh ni omenila slovenskega vprašanja, niti PSI in PCI, ki pravita, da zastopata tudi slovenske člane in volivce. Kje je tu doslednost...?

SSK so na videmskem skupnem sestanku predstavljali deželni predsednik Bratuž, goriški pokrajinski predsednik Gradnik ter oba pokrajinska tajnika, Harej in Terpin.

Na grobovih v Gonarsu

Kakor hodimo mnogi Goričani in Tržačani v povojnem času vsako leto na Barbano, tako sedaj prihaja v navado, da obiskujemo vsako prvo nedeljo v novembru skupni grob slovenskih in hrvaških internirancev v Gonarsu. Zadnja leta uspešno vabijo in organizirajo ta izredni obisk goriška slovenska župnija, SSK in društva, včlanjena v Zvezo slovenske katoliške prosvete.

Tudi letos 4. novembra smo se odzvali njihovem vabilu in najprej skupno obhajali sveto Evharistijo v novi gonarski cerkvi. Službo božjo je opravil msgr. Fr.

Obisk mladih iz Doline Aoste in Južne Tirolske

V nedeljo 4. novembra je k Mladinski komisiji SSK v Trstu in k Mladinski sekciji SSK v Gorici prišlo na obisk predstavništvo Jeunesse Valdôtaine iz Doline Aoste in predstavništvo Junge Generation der Südtiroler Volkspartei. Obisk, tretji po vrsti, je imel namen utrditi vezi med mladinskimi organizacijami v sklopu omenjenih strank in poiskati smernice za bodočo skupno delo.

Robert Louvin in Jacques Rivolin iz Doline Aoste ter Robert Auer z Južne Tirolske so se s predstavniki Slovenske skupnosti pomenili o šolskem položaju v treh pokrajinah.

Gostje so se domenili za naslednje srečanje, ki bo v Dolini Aosta v januarju 1980, še prej pa sta Mladinska komisija SSK v Trstu in Mladinska sekcija SSK v Gorici sprejeli povabilo Junge Generation za njihov kongres, ki bo 18. t. m. v Bocnu. Sledili so obiski nekaterih slovenskih občin. - M. R.

★

Manj vpisanih na slovenskih šolah

V vse slovenske šole in otroške vrtnice na Tržaškem in Goriškem se je letos vpisalo 5.089 otrok in dijakov, tj. 28 manj kot lani. V tržaški pokrajini jih je 3.642, v goriški pa 1.447. Največ vpisanih je seveda

Močnik, kratko in zelo lepo pa nam je med mašo govoril dr. K. Humar. Spomnil nas je na zgled sedanjega papeža Janeza Pavla II., ki je letos v juniju obiskal Auschwitz na Poljskem in tam pozival ves svet k miru in slogi. Združeni cerkveni pevci, goriški in nekaj Tržačanov, so prepevali primerne zborovske pesmi. Združeni moški zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka je potem na pokopališču zapel dve pesmi.

Ker nas je bilo vseh okrog tri sto, bi bilo zelo prav, da bi se oglašil tudi predstavnik laikov, saj je na obisk v Gonars vabila tudi celotna Slovenska skupnost. Ker je vedno lepo zastopana tudi mladina, bi človek pričakoval ob tem izrednem spomeniku tudi primerno recitacijo, saj so naši pesniki napisali toliko lepega v spomin pokojnih. Vse to je že v prejšnjih letih bilo in samo želimo, da se povrne.

Omenimo še posebej tržaško skupino petdesetih obiskovalcev, ki so se v svojem avtobusu na poti v Gonars spomnili papeža Wojtyła, ki je istega dne godoval. Poslušali so tudi oba njegova slovenska govora, tako Tržačanom v septembru kakor vsem Slovincem v oktobru. Ta pisana tržaška skupina se je v večernih urah ustavila v znani furlanski kmečki restavraciji Cjastinars na polju pri Villa Vicentina; tu je prišla zelo do izraza naša družabnost. Vso družbo je pri mizah kakor pozneje na poti domov zabavala tržaška pesnica Marija Miot. Padla je tudi ideja, da bi drugo jesen končali gonarski obisk pri naših rojakih kje blizu Krmina. Svoji k svojim!

Tako smo z velikim skupnim obiskom v Gonarsu zaključili letošnja romanja in romarske izlete, ki jih je bilo lepo število, menda največ v povojnem času. Sedaj nastopijo romarske počitnice tako do svetega Marka v aprilu, ko bomo zopet vzeli romarsko palico v roke, če bo tako božja volja. - F. Š.

Iz Slovenije

Izredna koncertna izvedba v Ljubljani

V soboto 27. oktobra je bilo v dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani izredno zanimiv koncert, ki ga je priredil »Consortium musicum«. Orkester in zbor tega ansambla sta izvajala dve zelo zahtevni in obenem bogati deli vokalno instrumentalne glasbe. To sta bili skladbi G. F. Händla Kronanjski spevi ter Haydnova Missa Solemnis v B duru. Händel je svojo blestečo skladbo napisal ob kronanju angleškega kralja Jurija III. in so jo sedaj ljubljanski izvajalci peli v angleškem originalu. Haydnova maša pa spada med njegove najlepše tovrstne skladbe. Od ostalih se v glavnem razlikuje po tem, da v vokalnem delu nastopa samo zbor in zato ni tu solističnih vložkov.

Consortium musicum je obe mojstrovini izvajal z veliko dovršenostjo in je v posamezne dele vžil vs zahtevno interpretacijsko globino. Dirigiral je dr. Mirko Cuderman, ki ima gotovo največ zaslug za ta uspeh in obenem za izvajanje te vrste glasbe.

★

Smrt argentinskega kardinala

V Buenos Airesu je umrl v starosti 90 let najstarejši član kardinalskega zbora Antonio Caggiano. Škof je postal leta 1935, za kardinala ga je imenoval papež Pij XII. leta 1946. Od 1959 do 1975 je bil nadškof v Buenos Airesu.

★

Cesarica Cita

Letos 23. maja je papež Janez Pavel II. sprejel v zasebni avdienci tudi zadnjo avstrijsko cesarico Cito, mater Otona Habsburga, predsednika združenja Panceurop. Stara gospa ima že nad 90 let in je še vedno pri zdravju. Biva pa v Švici.

Pred par leti je v posebni oddaji za avstrijsko televizijo opisala svoje burno življenje ob koncu prve vojne. Pregon iz Avstrije in iz Madžarske, zatočišče na portugalskem otoku Madeira, nato bivanje v Belgiji, kamor je vdril Hitler, tako da se je z družino zadnji hip rešila v Anglijo in od tam v Kanado. Po vojni se je znova nastanila v Evropi.

Slovesno praznovanje jubileja graške bazilike

3. novembra 579 je oglejski škof Elia posvetil v Gračevo baziliko sv. Evfemije, mučenke iz Kalcedonije v Mali Aziji. Posvetitvi je prisostvovalo kakih 20 škofov, ki so na vabilo škofa Elija prišli na zborovanje v Oglej in pod katerega so njihove škofije cerkvenopravno spadale.

Preteklo soboto je torej minilo 1400 let od tega dogodka, dovolj velik nagib, da se ta jubilej slovesno proslavi. V dopoldanskih urah je bilo v baziliki somaševanje, ki ga je vodil beneški patriarh Marco Ce, duhovni dedič nekdanjega graškega patriarhata, čigar sedež je bil kasneje prenesen v Benetke. Od 32 somaševalcev jih je bilo kar 26, ki so prišli iz škofij, ki so nekdanj pripadale Ogleju. Tako so bili nav-

Slovinci po svetu

Oglasil se je misijonar I. Štanta

Za misijonsko nedeljo smo prejeli pismo misijonarja Ivana Štanta z Madagaskarja. Takole poroča:

15. avgusta smo tukaj v Ihosyju imeli posvetitve nove katedrale. Prisotnih je bilo 14 škofov, med njimi kardinal in prunucij. Prisostvovalo je tudi okrog šest tisoč katoličanov. Od slovenskih misijonarjev je prišel samo g. France Buh.

Načrte za katedralo je napravil p. Mambelli, župnik v Ihosyju. Tudi dela je sam vodil. Zidali so jo štiri leta. Strošek je bilo okrog 50 milijonov lir. Nad deset milijonov so prispevali domačini sami.

Po mnenju vseh, ki so jo videli, in tudi po mojem mnenju je katedrala krasna. Hvala Bogu, da imamo sedaj lepo cerkev, v kateri se še lepše moli.

Prisrčen pozdrav vsem prijateljem misijonov.

Slovenski salezijanec iz Argentine odhaja v misijone

Na letošnji misijonsko nedeljo se je mudil v Moravčah v Sloveniji salezijanski duhovnik Stefan Burja, čigar starši so se po zadnji vojni iz te župnije izselili v Argentino. Burja je v Argentini vstopil v kordobsko salezijansko provinco in tam postal duhovnik. V Rimu je sedaj končal poseben pripravljalni tečaj za afriške misijone. Te dni je v Turinu skupaj z drugimi 17 salezijanskimi duhovniki, pomočniki in kleriki prejel misijonski križ. Letos je salezijanska družba že odposlala v misijone 35 svojih članov.

•

Kamenčki

Brez pravega posluha

Vseslovensko romanje v Rim k papežu Wojtyli je bilo gotovo velik, da ne rečemo zgodovinski dogodek za nas Slovence kot narod, ne samo za slovensko Cerkev. Človek bi pričakoval, da bodo slovenska sredstva javnega obveščanja temu dogodku posvetila primerno pozornost, četudi niso cerkveno navdahnjena. Toda razen tržaškega radia, »Družine« v Ljubljani in katoliškega glasa pri nas na Primorskem ni nihče dal primernega poudarka temu dogodku. Naš zamejski dnevnik v Trstu je 19. oktobra prinesel pod drobnim naslovom le naslednjih deset vrstic poročila:

»Janez Pavel II. je včeraj zjutraj sprejel v posebni avdienci v Vatikanu nad štiri tisoč duhovnikov in vernikov iz SR Slovenije ter jih nagovoril »kot ugledne predstavnike plemenitega naroda, ki zasluži vsvo ljubezen in pozornost«. Kot poročajo tiskovne agencije, je papež v svojem govoru spodbudil slovenske vernike, »naj vztrajno nadaljujejo po že začrtani življenjski poti«.

Toliko je ta dnevnik pobral iz tiskovnih agencij za svoje bralce. Ali ni nekoliko malo? In vendar je isti dnevnik svoj čas veliko poročal o papežu Wojtyli in tudi zelo lepo, tako ob njegovi izvolitvi, ob njegovih potovanjih v Mehiko, na Poljsko, v Ameriko. Zakaj je bil to pot tako brez pravega posluha, ko je šlo za nas Slovence? Zakaj ni iz svojega povedal vsaj to, da je papež prvič v zgodovini imel daljši nagovor na Slovence po slovensko?

(r+r)

Priznanje katol. nadškofoma

Na Dunaju so letos 19. oktobra izročili nagrado ustanove Bruna Kreiskega čilskemu kardinalu Raulu Silvi Henriquezu in nadškofu v Managui (Nikaragua) Miguelu Obando y Bravo. S tem so jima hoteli dati priznanje za njun neustrašen nastop v obrambi človeških pravic.

zoči goriški nadškof P. Cocolin, nadškofje iz Tridenta Alessandro Gottardi, Ljubljane Jožef Pogačnik in Reke Josip Pavličić; nadalje škofje Josef Gargitter iz Brinxa, Abramo Freschi iz Pordenona, Emilio Pizzoni iz Vidma, Dragotin Nežić iz Poreča in Pulja ter koprski škof Janez Jenko. Nekdanjo škofijo v Celci (Celje) je zastopal celjski opat Jožef Holaus. Navzoči so bili tudi zastopniki goriškega, videmskega, tržaškega, pordenonskega in solnograškega stolnega kapitla. Srbska pravoslavna Cerkev je poslala škofa Vladislava iz Sarajeva ter Lavrentija iz Düsseldorfa, grško Cerkev pa je zastopal arhimandrit Eleftherion. Slovenske vernike goriške nadškofije sta predstavljala škofov vikar dr. Oskar Simčič in predsednik slovenskega področja Marjan Komjanc.

Vse prisotne je na začetku slovesnosti pozdravil goriški nadškof Cocolin, saj je Gračevo sedaj del goriške škofije. Berili sta brala arhimandrit Eleftherion v starogrškem, Ilija Ivič pa v staroslovanskem jeziku. Evangelij je pel v latinščini nadžupnik v Gračevo msgr. Silvano Fain. V pridigi je patriarh Ce poudaril misel, da je bazilika sv. Evfemije tudi danes velika duhovna vrednota in tempelj bratstva, ki presega našo razdeljenost.

Popoldne se je praznovanje nadaljevalo v kongresni palači. Na sporedu so bile recitacije nekaterih pesmi 89-letnega graškega pesnika Biagia Marina na temo »Bazilikas«. Zal telesne moči častitljivemu pesniku niso dopustile, da bi bil osebno navzoč. Prof. Sergio Tavano s tržaške univerze je nato v obširnem predavanju prikazal zgodovinske okoliščine, ki so dale življenje novi baziliki ter počasni propad oglejskega in graškega patriarhata, ki so ju presegle Benetke. Za zaključek pa je bil vokalno instrumentalni koncert zbora »Santa Cecilia« pod vodstvom dirigenta Antonia Catì.

S TRŽAŠKEGA

Sv. Križ pri Trstu

V soboto 27. oktobra je po dolgi bolezni v tržaški bolnišnici umrla naša župljanka Josipina Stefančič por. Daneu. Pokojnica je bila članica Marijine družbe. Andrej Furlan, ki je bil župnik v Sv. Križu 37 let, je zapisal o njej leta 1912 v župnijsko kroniko, da je bila vzorna. In res je bila zgledna žena in mati tudi pozneje, vse do svoje smrti.

Bila je globoko verna in značajna žena. Dokler je mogla, je hodila vsako jutro k maši in obhajilu. Gojila je otroško ljubezen do Matere božje. Imela je odprto srce in odprte roke za potrebe bližnjega, zlasti za lačne in za misijone. Bila je naročena na ves verski tik, ki smo ga imeli na voljo. V svojem življenju, zlasti zadnja tri leta, je veliko trpela. Zapustila je moža, dva sina in šest hčera.

Pogreb je bil s sv. mašo v torek 30. oktobra popoldne. Udeležilo se ga je lepo število župljanov. Dobri Bog naj bo pokojni bogat plačnik za tako lep zgled verskega življenja, njenega moža in njene otroke pa naj potolaži s tolažbo vere in upanja na večno življenje.

Nova trgovina v Bazovici

V času nebrzdanega odpiranja trgovin jeansov in temu podobnih artiklov je odprtje nove trgovine cvetic v Bazovici kot bežen navdih romantičnih časov, saj se zdi, da je današnji potrošniški človek pozabil na rahločutnost človeškega srca.

Malo pred novembrskimi prazniki je za to novost poskrbela domačinka Mara Marc, hčerka dolgoletnega in vsem poznanega bazovskega mežnarja, ki je s tem brez dvoma zelo obogatila glavno bazovsko žilo. Trgovina, za katero ima nemalo zaslug tudi Marin mož Žarko Doljak, je v ulici Iga Grudna, ob postajališču avtobusa št. 39; ima v zalogi res zavidljivo izbiro raznovrstnih cvetic, ki bodo pritegnile pozornost ne samo domačinov, ampak vseh, ki gredo tod mimo.

Domačinki, simpatični Mari, čestitamo za to pobudo v želji, da bi jo še mnogi naši ljudje posnemali v hotenju, odpreti trgovino na svojo roko.

Zahvala

Župnijska skupnost sv. Marije Magdalene v Bazovici se iskreno zahvaljuje vsem pevcem, velikim in malim, instrumentalni skupini in ritmičarjem iz Stranj ter zlasti g. Francetu Gačniku za sodelovanje pri hvalačnicah, ki bo gotovo ostala v najlepšem spominu pri vseh številnih udeležencih. O izredni proslavi hvalačnice bomo poročali v prihodnji številki.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Italijanski zunanji minister Malfatti je v poslanski zbornici orisal stališče svoje vlade glede namestitve jedrskih NATO izstrelkov v Italiji. Dejal je, da je Sovjetska zveza na področju raketnih izstrelkov dobila premoč, kar ogroža mir in popuščanje napetosti v Evropi. Zato je postalo nujno, da se države atlantskega zavezništva oborožijo z najsodobnejšimi jedrskimi izstrelki, da bi se tako doseglo ponovno ravnovesje s Sovjetsko zvezo. Temu naj bi potem sledila pogajanja o zmanjšanju jedrske oborožitve. Stališče vlade so poleg demokršćanov in njih zaveznikov v vladi odobrili tudi socialisti in republikanci; komunisti so predlagali, naj bi vlada dala prednost pogajanjem za skrčenje oborožitve, radikalni pa so postavili zahtevo, naj Italija zavrne namestitve raketnih izstrelkov na svojem ozemlju.

■ V Genovi se je zaključil 22. kongres radikalne stranke. Za glavnega tajnika je bil izvoljen 29-letni Giuseppe Ripa iz Neapolja, za predsednika stranke pa njen dosedanj tajnik Francoz Jean Fabre, ki je trenutno zaprt v Parizu, ker ni hotel služiti vojaškega roka. Na kongresu je prišlo do izraza nasprotstvo med tradicionalnimi voditelji stranke s Pannello na čelu, ki so bili obtoženi avtoritarizma in egocentrizma ter med predstavniki baze, ki zagovarjajo tradicionalno zamisel o stranki, ki naj nima birokratske organizacije. Vendar je prišla do veljave Pannellova linija, ki mu je uspelo kljub lepim besedam osredotočiti oblast v rokah ozke skupine »rimskih voditeljev«.

■ Do grozotnega pokola je prišlo v gostilni »La strega« v milanskem podeželju. Neznanci so ubili s strelom v glavo pet moških in tri ženske. Med ubitimi je tudi lastnik gostilne. Preiskovalci so mnenja, da je šlo za obračunavanje med člani milanskega zločinskega podzemlja.

■ Beograjski dnevnik »Politika« je obsojil pisanje češkoslovaških listov, ki se zagajajo v beograjsko vladu zaradi stališč, ki jih je zavzela do kampučijskega vprašanja. »Ni težko razumeti — piše Politika —, zakaj skuša prav češkoslovaški tisk opravičiti vietnamski napad na Kampučijo.« Z drugimi besedami: za Vietnamom stoji Sovjetska zveza, ki je leta 1968 prav tako vdrla na Češkoslovaško, ne da bi imela do tega pravico.

■ Med vožnjo po ožini Belt med dansko celino in otokom Zeelandom sta trčili dve sovjetski ladji. Ena je prevažala petroleje, druga pa je služila raziskovanju. Na slednji je zaradi trčenja izbruhnil požar. Posadka se je rešila s tem, da je poskakala v morje.

■ V Iranu je zavladalo histerično protiameriško razpoloženje, ki ga podžiga sam verski voditelj Homeini. Ta je po radiu izjavil, da »Iran nima nobenega interesa nadaljevati odnosov z ameriškimi volkovci«. Preteklo nedeljo je množica 200.000 ljudi manifestirala po tcheranskih ulicah zoper ZDA in vzklikala protiameriška gesla. Manjša skupina študentov je manifestacijo izrabila, da je zasedla severnoameriško veleposlaništvu in razglasila 59 ameriških funkcionarjev za talce, dokler ZDA ne bodo izročile »zločinca« bivšega šaha Pahlevija, ki boluje za rakom in je trenutno na zdravljenju v New Yorku. Zasedbo je podkrepil sam Homeini z izjavo, da odločno podpira »vse pobude za izročitev morilca Pahlevijaa«. Za šest ur so demonstranti zasedli tudi britansko veleposlaništvu, češ da nudi Vel. Britanija zatočišče zadnjemu ministrskemu predsedniku v času šahove vladavine Bahtiarju, čeprav živi slednji v Franciji.

■ V Boliviji je prišlo do 188. državnega udara, odkar je ta država postala samostojna. To pot je udar izvedel polkovnik Alberto Natusch Busch. Vendar se zdi, da udar v javnosti ni našel toplega sprejema. Sindikalne organizacije so razglasile splošno stavko, vlada odstavljena predsednika Walterja Guevara se je umaknila v ilegalo in poziva prebivalstvo k odporu, severnoameriška vlada pa je takoj odpovedala svojo gospodarsko in vojaško pomoč Boliviji, ki znaša 46 milijard lir.

■ Ob navzočnosti dvomilijonske množice so v Seulu, glavnem mestu Južne Koreje, pokopali umorjenega državnega predsednika Parka, Zapustil je tri odrasle otroke. Zanimivo je, da je njegova žena izgubila življenje pred petimi leti, ko jo je za dela krogla, namenjena njenemu možu. Pokojnikovo truplo so med drugim počastili budistični, katoliški in protestantski duhovniki s tem, da so krsto pokadili in položili nanjo krizantemo.

■ Med pristajanjem na letališču v mehiški prestolnici se je razbilo in nato vnelo severnoameriško letalo s 76 potniki in 12 člani posadke. Pri tem je izgubilo življenje 63 potnikov.

Blagoslovitev novega pokopališča v Doberdolu

Na praznik Vseh svetih popoldne smo imeli v Doberdolu izredno slovesnost: blagoslovitev novega pokopališča. Da je vse tako lepo poteklo in je bila udeležba velika, je seveda pripomoglo izredno jesensko vreme in sonce, ki se je ves dan skrivalo, nas pa je prav za tisto uro obsvetilo.

Kot vsako leto smo imeli najprej v cerkvi litanije Vseh svetnikov z blagoslovom, nato smo se uvrstili v procesijo in šli na staro pokopališče, kjer smo poslušali božjo besedo in molili za drage rajne, cerkveni pevski zbor pa je zapel primerno žalostinko; vse skupaj smo v primerjavi z drugimi leti nekoliko okrajšali, ker je bil napovedan še obred na novem pokopališču.

Nato smo se spet množično podali k novemu pokopališču in tam pred vhom čakali g. nadškofa. Kakor vedno je tudi tokrat prišel točno v spremstvu msgr. Močnika in skupnega osebnega tajnika. Po pozdravu g. župana in domačega župnika smo se uvrstili v sprevod na pokopališče h križu.

Za uvod je cerkveni pevski zbor pod vodstvom Karla Lavrenčiča zapel Gallusovo »Ecce quomodo moritur justus«. Po božji besedi in krajšem govoru g. nadškofa smo zmolili primerne prošnje za vse potrebe in Oče naš, nakar je nadškof božjo njivo blagoslovil, pevci pa so nam za sklep zapeli Grilančevo »Jaz sem vstajen«. Gospod nadškof se je nato za kratek čas ustavil v župnišču v pogovoru z zastopniki krajevnih oblasti in domače župnije, potem pa je tudi on odhitel na grob svojih staršev.

Doberdobska župnija sicer nima starih zapiskov ali kronike, ker je prva svetovna vojna še tisto malo, kar je bilo, uničila, vendar vemo iz ustnega izročila, da je to že najmanj tretje pokopališče. Prvo je bilo, kakor marsikje, okrog farne cerkve, saj so še pred desetimi leti, ko so tam kopali zaradi postavljanja naprav za ogrevanje, naleteli na človeške kosti. Tudi najstarejši ljudje pa ne vedo povedati, kdaj so tam nehali pokopavati. Vendar lahko s precejšnjo gotovostjo sklepamo, da je temu že več kot 150 let.

Drugo pokopališče je tisto, kjer smo pokopavali do letos. Ko so ga gradili, so postavili trdno obzidje in potem vanj napejlali zemljo, da je bilo mogoče mrliča sploh pokopavati, saj je sicer zemlja pri nas na Krasu preveč plitva. Iz oblike obzidja, pa tudi iz pripovedovanja najstarejših župljanov vemo, da je bilo tudi to pozneje povečano, ker je bilo pač postalo premajhno. Zlasti pa je postalo stanje nevzdržno v zadnjih desetletjih. Večkrat je bilo treba precejšnje mere potrpljenja in iznajdljivosti, da je bilo mogoče prnesti krsto do groba, pa tudi duhovnik, pogrebci in svojci skoraj niso imeli kje stati zaradi premajhnega prostora, saj je stal že dobesedno grob ob grobu.

Zato je začela občina misliti na novo že pred leti. Odkupila je dolino, ki je bila deloma cerkvena last in z javnim prispevkom pred sedmimi leti zgradila novo, ki je zares lepo in narejeno po vseh predpisih. Je nekoliko bolj izven vasi, kakih 300 metrov za stari ob cesti, ki pelje v Redipuljo. Vanj so napejlali veliko zemlje in gramoza, potem pa je bilo treba čakati več let, da se je vse to usedlo in je lahko pristojna oblast odločila, da je zgrajeno po predpisih in torej uporabno. Ob vhodu je posebna stavba in v njej so vsi prostori, ki spadajo k pokopališču. V zidu nasproti vhodu je nekoliko vzvišen prostor v obliki niše, v njej je precej velik, neobdelan kraški kamen, vanj pa je zasajen velik lesen križ, ki je novemu pokopališču zares primeren in lep okras.

V ponedeljek 5. novembra smo na novo pokopališče že pokopali prvega mrliča. Bila je to Ivana Cotič vd. Lavrenčič, po domače Joševa s Poljan, ki je letos aprila pokopala sina Stanka. Rodila se je na Vrhu pred 80 leti in je bila splošno znana kot dobra in pobožna žena. Od maja, ko si je zlomila nogo, je bila stalno po bolnišnicah in je veliko prestala. Naj se zdaj spočije v Bogu, ki ga je iskreno ljubila. Užaloščenim svojcem naše iskreno kršćansko sožalje.

Z GORIŠKEGA

Iz delovanja zbora »L. Bratuž«

V kraju Camino al Tagliamento je domači odbor pod pokroviteljstvom furlanskega filološkega združenja priredil 3. revijo zborov. Glavni namen revije je ohraniti tradicijo furlanske pesmi in iskati istost tudi nove poti v glasbenem izražanju.

Na treh koncertih, ki so bili v petek 19., soboto 20. in v nedeljo 21. oktobra, je nastopilo dvanajst zborov; med temi sta bila tudi zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice in moški zbor »Canin« iz Rezije. Vsi zbori so poleg svojega programa, ki je skoraj pri vseh obsegal pet pesmi, zapeli dve obvezni pesmi: L'ai domandade di sabide ter Su su biela muros in eno prazvedbo furlanske pesmi.

Zbor »Lojze Bratuž« je predstavil pod vodstvom prof. Stanka Jericija poleg obvezne pesmi pesem Parcè a mi Signor, ki jo je na besedilo L. Zaniera uglasbil za naš zbor slovenski skladatelj Pavle Merku. Moram priznati, da so to pesem pevci z velikim veseljem peli in da so v študij položili precej truda. Besedilo pesmi je nekaj boleč krič furlanske žene, ki gleda, kako leto za letom odhaja njen mož v tujino za delom in pušča v njej grozno duševno praznino. Glasba, ki je spisana v modernem slogu, še bolj poudarja to dramatičnost. Ta pesem je izzvala tudi diskusijo pri okrogli mizi, ki je sledila koncertu. Starejši zborovodje so bolj zagovarjali tipično furlansko melodijo, medtem ko so se mlajši opredelili za sodobne prijeme in se zelo pohvalno izrekli prav o Merkujevi skladbi.

Zbor L. Bratuž je na svojem nastopu izvajal še: Teče mi vodica (K. Bastjančič), Gozdič je že zelen (S. Jericijo), Gorjanska serenada (P. Kernjak), Soči (U. Vrabec), Či č nana Maričica (P. Merku).

Nastop med Furlani je pomenil za zbor novo izkušnjo in obogatitev predvsem pa osebno zadoščenje. Najlepša hvala dirigentu in prof. Merkuju, ki je prišel tudi k našim pevskim vajah za dragocene nasvete. - Pevka M. K.

POJASNILO NADŠKOFA MSGR. COCOLINA

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Spoštovano uredništvo! Obveščam vas, da mi je 24. 9. 1979 škof msgr. Grmič, kapitularni vikar iz Maribora pisal pismo, v katerem izraža svoje globoko obžalovanje zaradi objave v vašem listu »Pismo državnemu tajništvu v Vatikanu« (št. 36, dne 23. 9. 1979). Msgr. Grmič mi dobesedno piše, da trditve v omenjenem pismu ni on nikoli izrekel in da je popolnoma izmišljena in da ni nikoli bila objavljena v tedniku »Družina«. Dovolj, da se pregledajo številke »Družine«.

Smatral sem za svojo dolžnost, da to sporočim tudi po želji prizadetega.

Peter Cocolin, nadškof

OPOMBA UREDNIŠTVA. Res je, da v »Družini« ni spornih besed škofa Grmiča, kot je zapisal dr. Peter Urbanc, pač pa so v neki drugi publikaciji, ki je bila objavljena v Sloveniji. Kaj je resnica? Mi nismo poklicani za sodnika. Če bo Apostolski sedež razsodil, da je obtožba neresnična, bomo njegovo razsodbo z veseljem objavili. Drži pa, da je do razsodbe vsak obtoženec nedolžen. Zato je za sedaj za nas vsa zadeva zaključena.

reditev se je zavlekla do približno pol tih, ko je sledila pogostitev prisotnih.

Za to priložnost je zbor izdal brošuro o zborovi zgodovini, ki jo je napisal zborov član Franc Drenovec in prevedla Zofka Drenovec-Vauti. O zborovem jubileju so pisali dnevniki Limbors Dagblad, De Limburger Maasrucht ter tedniki Die Nieuwsbron Brunssum, Uitkijk Heerlen ter ENSU-Weetje Eijgelshoven.

Videl sem, da so Holanci ne samo poslovno, marveč marsikje tudi prijateljsko povezani z našimi ljudmi, tudi ker imajo, kakor sem delno že omenil, nekatere značajne poteze, nam podobne: urejenost, mirnost, ljubezen do zborovskega petja. Ob pozdravnih govorih na sprejemu ali recepciji, kakor pravijo naši rojaki na Holandskem temu pojavu, sem slišal in čutil, da Holanci cenijo marljivost, natančnost in poštenost slovenskih delavcev. Drugače bi tudi ne prišli v tolikem številu čestitat slovenskemu zboru.

V času, ki nas je ločil od druge pomembne kulturne prireditve, ki je bila napovedana za soboto 13. oktobra, smo siogle-

Praznovanje Leta otroka

Po vseh župnijah na Tržaškem se bo v nedeljo 18. novembra pričelo praznovanje Leta otroka, ki ga prireja društvo SLO-KAD. Trajalo bo tri tedne do 9. decembra, ko bo na sporedu v Kulturnem domu v Trstu zaključna prireditev.

18. novembra: Uradno odprtje praznovanja. Kolikor je mogoče, naj bi po vseh župnijah otroci aktivno sodelovali pri maši s petjem, branjem, prošnjami.

Od 18. novembra do 2. decembra: Dva tedna dejavnosti. V teh dveh tednih se bodo otroci udeleževali v sledečih dejavnostih, da bi bili sami čimbolj »angažirani« pri širjenju idej v dobro otroka in da bi vzbudili zanimanje v odraslih: a) dobra dela, b) ex tempore, c) literarni sestavki, d) lepaki, ki jih bodo izdelali in razdelili otroci sami, d) vaje za skupno zaključno prireditev.

9. decembra ob 16. uri: Zaključna prireditev v Kulturnem domu v Trstu. Sodeloval bo tudi sv. Miklavž, ki bo nagradil vse sodelujoče otroke.

V vsaki vasi ali mestnem okraju je poverjen pobudnik, ki bo otroke zbiral in jih navajal k delu. Za informacije se lahko obrnete do njega. V primeru, da bi bila še kaka skupina ali župnija, ki bi rada sodelovala, naj čimprej telefonira msgr. Marjanu Živicu na tel. 226117 ali Marjanu Kravosu 70265.

Misijonska nedelja v Trstu

Prireditve ob misijonski nedelji, ki se leto za leto vrstijo v Marijinem domu v ul. Risorta, redno privabljajo številno občinstvo. Tako je bilo tudi letos. V nedeljo 28. oktobra je bila dvorana polna kot ob slovesnejših trenutkih. Zvestim obiskovalkam in obiskovalcem so se namreč pridružili številni prijatelji misijonov, med njimi precej mladih in otrok.

Letošnji program ni predvideval kake daljše misijonske igre, pač pa več točk. Mladi, ki se zbirajo pri Sv. Jakobu in v tamkajšnjem kulturnem društvu, so na odru prikazali prizor iz misijonske bolnišnice v Afriki. Besedilo je priredila in igro režirala prof. Dina Pahor Slama.

Cerkveni pevski zbor od Novega sv. Antona je pod vodstvom Edija Raceta dvakrat stopil pred občinstvo med raznimi govorjenimi oz. igranimi točkami. S svojim petjem je prireditev lepo poživil.

Na sporedu so bili tudi trije krajši govori. Tomaž Simčič je opisal pot misijona v škofiji Nguvuo v Keniji. To postojanko je ustanovila tržaška škofija in jo redno podpira z misijonskim duhovnim in laičnim osebjem, z denarno pomočjo in infor-

macija med ljudmi v tržaški škofiji. Ivo Jevnikar je misel o pomenu misijonskega prizadevanja povezal z mednarodnim letom otroka in odgovornostjo družbe zanje ne le v misijonih, temveč tudi pri nas. Dr. Bernard Spacapan, ki je namesto vojaške službe odšel kot laični misijonar-zdravnik za dve leti v Ugando, je povedal nekaj misli o teh svojih izkušnjah. Ni se zadržal le pri lepem in koristnem v misijonih, temveč je opozoril tudi na nepravilnosti, ki se tam dogajajo: Cerkev se še ne zna povsod približati krajevni kulturi in vsiljuje evropsko; duh uboštva težko prodira tudi med nekatere cerkvene dostojanstvenike; ponekod so misijonarji preveč navezani na oblastnike ipd. Te nepravilnosti seveda ne morejo zamageliti pomena misijonov. Treba pa jih je upoštevati in jih premagovati.

Obiskovalke in obiskovalci so radi darovali za slovenske misijonarje, katerim je bil namenjen tudi izkupiček res bogatega srečolova.

Državni prispevek za Slovensko stalno gledališče

Ministrstvo za turizem in prireditve je nakazalo Stalnemu slovenskemu gledališču v Trstu prispevek 91 milijonov lir. Nakazilo spada v okvir državnih prispevkov za upravno leto 1979-80, ki znašajo za vsa italijanska gledališča več kot 6 milijard lir. Stalno gledališče Furlanije-Juljske krajine pa je v isti namen dobilo 155 milijonov lir. Prispevke so priznali gledališčem z javnim upravljanjem, zdruţam, zasebnim igralskim skupinam, eksperimentalnim odrom in mladinskim gledališčem.

Slomškov dom v Bazovici

V okviru petnajste obletnice delovanja je Slomškov dom v Bazovici priredil v nedeljo 21. oktobra (misijonska nedelja) v župnijski kinodvorani »Veseli popoldan«. Za to priložnost je organizator povabil ansambel »Galebi« z Opčin in tercet »Mavrica«, ki sta nudila prisotnim dobro uro narodne zabavne glasbe. G. Tone Bedenčič pa nas je s čudovitimi diapozitivi ob posrečeni glasbi ter ob pomenljivem besedilu popeljal v prelesten svet doline Trente. Med odmorji je bil srečolov ter zbranje loterije (naša mladina je prodajala listke po vseh vaseh bazovske in gročanske župnije), katerih čisti izkupiček je namenjen misijonom v Afriki. Naj bo dovoljeno tu omeniti, da je v teku dolgotrajna akcija, s katero se namerava zbuditi pri naših ljudeh posluh in zainteresiranost za misijone z molitvijo in finančnimi prispevki.

Občinstvo je zavzeto sledilo programu; vendar pa je tu treba omeniti, kar je bilo rečeno kot uvod v prireditev, kako se naši ljudje in zlasti mladina vedno bolj odmi-kajo takim prireditvam ali jih kar enostavno ignorirajo. Kam bo to privedlo, se vprašujejo zaskrbljeni naši kulturniki in ne samo ti. Kajti če bomo opuščali slovensko prireditve in vse naše kulturne programe ter v zameno sledili le raznim športnim manifestacijam in izgredom ter fratelančnim festivalom, si moramo kar malo pričakovati od naše prihodnosti.

Gročana

Sestanek o prevozi. Dolinska sekcija SSK je v torek 23. oktobra sklicala v Gročani javni sestanek o prevozi. Sestanka se je polnoštevilno udeležilo tamkajšnje prebivalstvo in s tem neposredno potrdilo

sila na debelo. Zdaj delajo v rudnikih manj in imajo vse možne tehnične in higienske naprave, da je veliko manj smrtnih primerov.

V belgijskem mestecu Maasmechelu, kjer sva stanovala, je danes kakih 30.000 prebivalcev. Ko so prišli tja naši prvi izseljenci po prvi svetovni vojni, sta bila tam samo polje in gmajna. Mesto je torej nastalo v teh petdesetih letih, ker je veliko ljudi dobilo zaposlitev v premogovnih rudnikih in so tja pripeljali svoje družine ali pa si jih ustvarili.

Rekli so nam, da na področju rudnikov na belgijski-holandski meji živi 18 narodnosti. Dejansko smo spoznali Turke, Grke, Marokance, Ukrajince, Poljake, Alžirce, Srbe, Spance, Madžare, Italijane in seveda Slovence. Druge smo verjetno tudi videli, a če jih ne prepoznaš po zunanosti ali ti jih kdo ne pokaže in ne slišiš govoriti, ne veš, kam spadajo.

Dosti naših fantov se je poročilo s Slovenkami, ki so prišle za njimi ali so bile rojene iz družin slovenskih rudarjev, drugi z Belgijskimi ali z dekleti drugih na-

DRUŠTVO SLOV. IZOBRAZENCEV Trst - Donizettijeva 3

vabi na predavanje z naslovom

DVOLETNO DELO V DRŽAVNI BOLNIŠNICI V UGANDI

Predaval bo dr. Bernard Spacapan iz Gorice v ponedeljek 12. novembra ob 20.15.

veljavnost sekcijskega delovanja v prid naše skupnosti.

Stališča ter zahteve SSK sta prisotnim občanom podala predstavnik SSK v Konzorcialnem prevoznem podjetju (ACT) Ivan Breclj ter dolinski občinski svetovalec Gombač. Sestanku je načeloval član pokrajinskega tajništva dr. Lojze Tul.

Prisotni so ponovno potrdili zahtevo po takojšnji vzpostavitvi prometnih povezav kraškega predela dolinske občine s Trstom in Dolino.

V tem smislu je na četrtkovi seji občinskega sveta v Dolini naša svetovalska skupina predložila pismo vprašanje. Odgovor župana pa je bil le delno zadovoljiv, kajti razen splošnih, načelnih izjav ni konkretno nakazal hitrejšie rešitve.

V ta namen se bodo v prihodnjih dneh predstavniki sekcije SSK ter krajevnega predstvalstva srečali s predsednikom ACT Lanzo.

Na isti seji je svetovalec SSK dr. Tul ponovno spomnil upravo na zelo slabo stanje cest in ulic po raznih vaseh, ki se v zadnjem času ne popravljajo. Občinska uprava se izgovarja, da nima dovolj delavcev po odhodu v pokoj starejših delovnih moči.

V nadaljnjem poteku seje je občinski svet sprejel priporočila deželnemu odborništvu za kmetijstvo za pospeševanje kmetijskih dejavnosti, ki jih je predložila občinska uprava. V zvezi s tem problemom je imel zelo tehten poseg svetovalec Petaros, ki je nakazal vrsto odprtih vprašanj, ki zavirajo sporazumevanje med slovenskimi kmetovalci in kmetijskimi uradi ter konkretne posege na področju kmetijskih infrastruktur kot so poljske poti, vodovodi in drugo. Občinski svet je na osnovi tega dopolnil priporočila odbora s predlogi, katere je nakazal omenjeni svetovalec SSK.

V Standrežu nasprotujejo gradnji novih cestišč ob Tržaški cesti

V soboto 3. novembra so se zbrali v goriški občinski sejni dvorani lastniki zemljišč, ki jih goriška občina namerava zasedeti za gradnjo novih cestnih omrežij ob sedanji Tržaški cesti med letališčem in križiščem z ulico Tabai.

Prisotni so bili, poleg številnih prizadehtih, tudi direktor kmečkega sindikata neposrednih obdelovalcev zemlje Toso, občinski svetovalec Damjan Paulin in predsednik odbora za zaščito Standreža Viljem Zavadlav.

Odbornik Zucalli je orisal program občine in načrte, ki jih je izdelala družba ANAS. Po teh načrtih bi sedanjo tržaško cesto dvignili za kakih šest metrov in bi vzporedno zgradili še dve dodatni novi cesti. Pri tem bi tudi podrli dve stanovanjski hiši ob letališču in hudo prizadeli tudi ostale hiše. Razlastili bi tudi 40 lastnikov zemljišč, od katerih mnogi so kmetje.

Prisotni so burno osporavali odborniku, ki je bil prisiljen poklicati na pomoč mestno policijo. Zahtevali so, naj občina in ANAS spremenita načrte in naj nove ceste pomaknejo za nekaj metrov proti letališču in se tako izognejo hišam ter naj tudi manj oškodujejo obdelana zemljišča.

Če občina ne bo upoštevala teh zahtev, bodo prizadeti s traktorji ustavili dela.

rodnosti, seveda v kolikor niso prišle tja že cele družine in to približno od leta 1925, ko se začena sorazmerno številno slovensko izseljensko, ki se poveča v letih po drugi svetovni vojni in se nadaljuje v manjšem obsegu do 1970. leta. Bolj so se pomešale družine na Holandskem tudi iz vzrokov, ki smo jih že navedli. Belgijci se ne družijo tako s Slovenci kot Holanci. Zato so slovenska društva v Belgiji bolj čisto slovenska kakor na Nizozemskem.

V nekaterih družinah govorijo slovenski, v nekaterih flamski, predvsem če je eden od zakoncev domačin, v drugih dvojezično in prehajajo naravno od enega na drugi jezik. Kakor nam je povedal g. Vinko Zalek, duhovni vodja Slovencev na Holandskem in v Belgiji vzhodno ob Bruslji, je tam najbolj razširjen list »Naša luč«, ki izhaja mesečno, ga tiskajo v Celovcu in povezuje izseljence tudi drugod po svetu. Razširjena je tudi »Rodna gruda«, ki je tudi mesečnik in izhaja v Ljubljani. Društva imajo svoja manjša glasila. Domačim potrebam društva »Slomšek« služi npr. listič »Baklja«.

(Konec prihodnjič)

ZORKO HAREJ

Naši izseljenci na Holandskem in v Belgiji

Ko so povabljeni in gostje napolnili dvorano, so se začeli pozdravi. Iz Slovenije sta pozdravila in čestitala podpredsednik Izseljenske matice Pavle Bojc in urednik »Rodne grude« Jože Prešeren, od slovenske skupnosti v Italiji Zorko Harej in Viktor Prašnik. Sledili so pozdravi predstavnikov slovenskih društev na Holandskem, domačega, iz Moenbroeka in Lindenuhevela. Iz Belgije so prinesli pozdrave zastopniki društev Slomšek, Sv. Barbara in Vesele mladine. Od Holancev so pozdravili zastopniki občine, mestne policije, zveze industrijev, centra za tuje delavce in mnogih društev. Na koncu je čestital zboru jugoslovanski poslanik v Haagu Miloš Šumandija. Telegrami škofov Pogačnika in Leniča ter duhovnikov Zdešarja iz Münchna in Rotha iz Londona pa je prebral že med mašo celebrant sam. Pri-

Nadškofov pastoralni obisk pri Sv. Ignaciju

Goriški nadškof P. Cocolin nadaljuje s pastoralnimi obiski po goriškem mestu. Prihodnji teden je na vrsti župnija sv. Ignacija, obisk se zaključi v nedeljo 18. novembra. Kot na Placuti bo g. nadškof pozdravil to nedeljo tudi slovenske vernike pri njihovi maši ob 9. uri. Upamo, da ga bodo naši verniki tudi na Travniku lepo sprejeli ter se sv. maše v velikem številu udeležili.

Lep začetek koncertne sezone

V torek 30. oktobra je v Gorici začela letošnja koncertna abonmajska sezona. V deželnem Avditoriju je nastopil Slovenski komorni orkester iz Ljubljane, ki ga vodi dirigent Anton Nanut. Na sporedu so bila dela Šorkočevića, Mozarta, Marcella, Vremšaka in Haydna. Kot solist je nastopil oboist Drago Golob.

Slovenski komorni orkester je bil ustanovljen leta 1974 in v njem igrajo v glavnem mladi glasbeniki simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije z namenom, da bi gojili predvsem komorno glasbo. Orkester je imel že veliko gostovanj, smel je za RTV Ljubljano in posnel dve veliki plošči z deli J. Chr. Bacha.

Po izvedbi prijetne baročne Simfonije št. 7 v D-duru dalmatinskega skladatelja Šorkočevića je bil na sporedu Marcellov koncert v c-molu za oboo in orkester. Prvi del je zaključila Mozartova Simfonia št. 2 v D-duru.

Drugi del je obsegal najprej Sama Vremšaka Sonatino za godala, delo sodobnega slovenskega skladatelja, ki se v svoji glasbeni govorici giblje v modernjših izraznih tonih, a brez pretiravanja in ekstremizmov. Torkov koncert je zaključila simpatična in po svoje nenavadna Haydnova Simfonia

št. 45 v fis-molu (poslovilna), kjer se v zadnjem stavku posamezni člani orkestra zelo duhovito eden za drugim umaknejo — končno tudi dirigent.

Igranje Slovenskega komornega orkestra je bilo gotovo na zavirljivi višini, kar potrjuje, da ima ansambel za seboj resno študijsko osnovo. Glavne zasluge za umetniški uspeh nosi gotovo dirigent Anton Nanut, ki s fino interpretacijsko silo družijo precizno tehnično pripravo.

Prvi abonmajski koncert, ki so ga priredile Glasbena matica, ZSKP in SPZ je zelo lepo uspel in tudi občinstvo se je odzvalo v prav lepem številu. Pripravi smo, da bo tudi v nadaljnjih koncertih goriška glasbena publika tako navdušeno sprejela predlagane programe. - Bgsl

Deželni prispevek za obmejni prehod pri Štandrežu

Na predlog odbornika za industrijo in trgovino Rinaldija je deželni odbor na podlagi predsedniškega odloka glede izvajanja Osimskih sporazumov odobril poseben prispevek 15 milijard lir za dopolnitev in opremo naprav na tovrstnem postajališču pri bodočem mejnem prehodu Štandrež-Vrtojba. To bo omogočilo pospešeno gradnjo novega objekta, ki bo imel na voljo 30 hektarjev zemljišča. Najprej bodo zgradili ploščadi, nato pa še razne stavbe. S temi in prejšnjimi nakazili bo deželna uprava v celoti krila naložbo.

★

Na pobudo Mladinske sekcije SSK v Gorici bo v soboto 10. novembra v prostorih Katoliškega doma (spodnja dvorana) ob 16. uri sestanek s predstavniki SSK v pokrajini oziroma na občinah. Govor bo o delovanju SSK v omenjenih organih. Vljudno vabljeni vsi mladinci in mladinke.

SKPD »F. B. SEDEJ« - ŠTEVERJAN

vabi na

KONCERT

ki bo v Sedejevem domu v Števerjanu v nedeljo 11. novembra ob 16. uri. Nastopila bosta

MOŠKI AKADEMSKI ZBOR IN TAMBURAŠI iz Sveč na Koroškem

Med odmorom bo SZ »Brda« nagradilo zmagovalce letošnjega športnega tedna.

Občinska seja v Sovodnjah

Bila je v sredo 31. oktobra. Najprej je župan Jožef Češut povedal, da do korektivne telovadbe v Sovodnjah ne bo prišlo, ker se je vpisalo premalo otrok.

Druga točka dnevnega reda je bila odobritev variante št. 4 splošnega regulacijskega načrta. Pri tej točki bi morala biti navzoča tudi načrtovalka arh. Codellia, ki pa zaradi nepredvidenih okoliščin ni prišla. Kljub njeni odsotnosti pa je občinski svet sprejel županov predlog, da se o tem razpravlja in glasuje, ker bi vsako odlašanje ali zavlačevanje pomenilo izgubo časa.

Načrt prostorskega načrtovanja občinskega ozemlja je bil sprejet že v decembru 1975. Sedanja 4. varianta vsebuje manjše popravke. Tako naj bi pas med mirenjskim mejnim blokom, cesto št. 55 in državno mejo služil potrebam industrijske cone. Področje med Pečjo in Sovodnjami, namenjeno za perutinarstvo, živinorejo in zajčerejo se prenese na področje pri družnem hlevu na Štradtali. Na Vrhju je prejel svojo lokacijo novi kulturni center (pri Briščihi), kjer bo stal posvetni dom ter bo prostor za šport in telovadbo. Novo vrhovsko pokopališče bo ob vhodu v vas, če se pride iz Rubij. Glavna cesta skozi vas bo šla po stari poti, ki je sicer zarišana v zemljepisno mapo, pa je danes zaraščena in neprehodna. Domačini ji rečejo »Po mlaki«. Načrt predvideva možnost prizidavanja novega k staremu v vaseh tudi tam, kjer so ceste ozke in ovinkaste.

Svetovalci so nadalje odobrili drazbo za centralno kurjavo v občinski telovadnici. Dela bodo stala nekaj nad 19 milijonov lir, izvršilo pa jih bo podjetje Termoidraulica iz Tržiča. Tudi so svetovalci odobrili strošek 8,8 milijona lir za ogrevalne in električne naprave v otroškem vrtcu in osnovni šoli v Rupi. Dela je prevzelo podjetje Klanjšček iz Gorice. Še vedno se pa niso začela gradbena dela v isti šoli. Ker javna drazba ni uspela (javilo se ni niti eno podjetje), bo občinska uprava sedaj vodila razgovore po zasebni poti.

V zvezi z gradnjo občinske telovadnice

so svetovalci zahtevali od uprave, naj bo bolj odločna do podjetja Cesia iz Trsta, ki je prevzelo gradnjo objekta, pa dela zavlačuje, dasi se že bliža januar 1980, ko bi morala biti dela končana. Župan je svetovalec prikazal vse korake, ki jih je v zvezi s tem občinska uprava že storila ali jih še misli narediti.

Zadnja točka dnevnega reda je bila odobritev dovoljenja za postavitve spomenika padlim borcem za svobodo v Gabrjah. Spomenik bo iz enega samega večmetrskega naravnega kosa, si so ga Gabrčji z veliko prizadevnostjo spravili s hriba Golicevnik v vas. Spomenik bo stal na desni strani ceste, če se pride iz Rubij ob začetku Zg. Gabrij.

V točki »razno« je svet soglasno odobril resolucijo, ki se je nanašala na ladjedelnico v Tržiču. Podobno resolucijo so na pobudo tržiške občine že sprejele tudi druge občinske uprave. Desetletnemu dekletu in njenim staršem so svetovalci odobrili zaradi dragih zdravniških pregledov, ki bodo potrebni pri zdravljenju, večji denarni znesek.

Manjšinski svetovalec je opozoril župana na zapostavljanje slovensčine s strani uradnikov oz. občinske uprave v zvezi z objavljanjem raznih okrožnic ter pošiljanjem dopisov na območju sovođenjske občine. Da je zadel v živo, je pokazala debata, v katero so posegli vsi svetovalci. Nujno je, da je vse, kar objavlja občinska uprava, dvojezično. Drugi problem je preimenovalje ulic. Svetovalci so razpravljali tudi o tem.

Na koncu se je Vlado Klemše kot predstavnik sovođenjske občine v Konzorciju za industrijsko področje v Gorici (naj omenimo, da je bila manjšina v občinskem svetu, ki jo sestavljajo člani SSK, proti vstopu uprave v ta konzorcij) obvestil občinski svet, da prihodnjega januarja zapade mandatna doba tega konzorcija. Zato bi bilo prav, da občinska uprava izbere na njegovo mesto koga drugega. Pri tem je pripomnil, da bo o delovanju tega konzorcija in svojih posegih podal posebno poročilo.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

vabi na

Cecilijanko 1979

ki bo v Katoliškem domu v Gorici

■ v soboto 17. novembra ob 20.30

■ v nedeljo 18. novembra ob 16. uri

Tudi letos bodo nastopili številni zbori iz našega zamejstva.

OBVESTILA

Zahvalna nedelja v Štandrežu bo 11. novembra. Ob 10.30 slovesna sv. maša, nato na glavnem trgu blagoslovitev poljskih pridelkov in kmetijskih strojev.

PD »Štandrež« prireja v soboto 10. novembra v prostorih prosvetnega doma »A. Gregorčič« v Štandrežu za člane in prijatelje veselo martinovanje.

Briški fotoklub iz Števerjana razpisuje natečaj za najboljši diapozitiv na temo »Jesen«. Natečaja se lahko udeležijo vsakdo. Najkasneje do 15. decembra 1979 je treba poslati v zaprti kuverti največ tri diapozitive na naslov: Briški fotoklub, PD »F. B. Sedej«, Trg svobode 6, 34070 Števerjan. Dostavljeno delo bo ocenjevala posebna komisija, ki jo bo imenoval odbor kluba, kateri bo tudi določil nagrade. Te bodo največ tri.

Slov. kulturni klub, ul. Donizetti 3 vabi v soboto 10. novembra na okroglo mizo o problemih slovenskih višjih šol v Trstu. Povabljeni so bili ravnatelji, predstavniki šolskega skrbništva in nekateri predstavniki dijakov. Začetek ob 19.15.

Uprava »Mladice«, Donizettijska 3 v Trstu sporoča, da posluje pisarna vsak ponedeljek, sredo in petek od 16. do 19. ure. Tel. (040) 768189.

Tržaški rimski romarji dobijo fotografije v trgovini Jazbec, ul. Fabio Severo 103 (romanje v oktobru). V knjigarni Fortunato je sedaj zopet na voljo več skupnih fotografij z romanja v septembru, med drugimi je tudi iskana šte. 6. V isti knjigarni je v prodaji lepa turistična knjiga s številnimi slikami iz Rima in Vatikana.

Marijanski koledar 1980 je izšel. Prinaša dvanajst lepih krščanskih znamenj po naših poljih in vaseh. Marijanski koledar izdajajo salezijanci; začeli so v Marijanišču na Opčinah pred dvajsetimi leti in sedaj nadaljujejo z njim na Rakovniku v Ljubljani, kjer izdajajo tudi znane Knjižice. Cena koledarja v knjigarnah je 1.000 lir; dobi se pri Fortunatu v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici ter v nekaterih župnijah. Priporočamo.

DAROVI

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Matilda Mrovlje za vse pokojne člane svoje družine 5.000 lir.

Za Alojzijeve: N. N. v spomin pok. Mirjam Breščak 20.000 lir.

Za novo telovadnico ob Katol. domu: Dominik V. 300.000; N. N. 50.000; N. N. 30.000; N. N. 20.000 lir.

Za cerkev na Peči: namesto cvetja na grob Alojzija Kovica darujejo: Zora Cotič, Peč 1 20.000, družina Čevdek, Peč 1c 40.000, Zorka Malič, Peč 1 10.000, družina Cijan, Peč 2 10.000, N. N. iz Orehovlj 4.000, pogrebno podjetje Prescheren 30.000; mašni strežnik iz Rupe 10.000 lir, štirje prijatelji iz Mirna vsak po 25.000 din.

Za cerkev v Mirnu: namesto cvetja na grob organista Venčka Budina: dr. Marilka Koršič 10.000 in dr. Silvan Kerševan 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Senčar-Pühler Sonja, Bocen v spomin pok. staršev Helen in Milana 50.000; sestra v spomin na pokojnega brata Milana in Pepija Dolenc 20.000; Puntar-Svangelj Anica 10.000; razni 3.500 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: v spomin pok. Justa Vatovec: družina Bizjak 10.000, Justina Negode 5.000, Ivan Vatovec in družina 10.000, pevski zbor »Marij Kogoj« 10.000; Marta Požar v spomin pok. Ane Parovel 10.000 lir.

V počastitev pok. Štefana Ferfolja: žena Rafaela za Marijin dom v Rojanu 10.000; hči Lija in mož Ladi Bak po 20.000; za cerkveni zbor pri Sv. Ivanu in za cerkveni zbor v Rojanu ter za Marijin dom pri Sv. Ivanu 10.000; Antonija in Mario Pečenko za Skupnost Družina Opčine 10.000 ter Marija in Franko Saksida v isti namen 5.000 lir.

V počastitev pok. Antona Podgornika: verniki Sv. Vincencija za Skupnost Družina Opčine 50.000; Ivanka Stibel za Katoliški glas 10.000; Marta Populin in mama za Marijin dom v Rojanu 15.000 ter Vida in Jule Slokar v isti namen 10.000 lir.

Bogomila Svab: za slovenske skavtince in za lačne po svetu po 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. v spomin svojih dragih 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Stanko Senica, Katinara 10.000; Danica Sedmak, Boršt v spomin pok. Marije Gerdelič 5.000; družina Gerdelič v spomin pok. mame Marije 50.000; družina Fonda, Bazovica v spomin pok. Marije Gerdelič 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: družina Pangos, Trst v spomin pok. Marije Gerdelič 10.000; družine Stopar, Ferluga, Moro, Facchi v spomin pok. Antona Podgornik 30.000; Mara Korsi, Sv. Vincencij v spomin pok. Podgornik 10.000; družini Bole in Logar ter NN., Trst v spomin pok. Antona Podgornik 60.000; I. G., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000 lir.

Za misijone: V. J., Trst 20.000; Matilda v spomin pok. Stefana in Helene Mrovlje 5.000; M. C., Vrh 40 namesto cvetja na grob Ivane Cotič vd. Lavrenčič 5.000 lir.

Za lačne: N. N., Rupa 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Bralci pišejo

Je zborovsko delovanje res brez smisla?

Prisluhnil sem radijski oddaji »Goriški val«, ki je bila v četrtek 18. oktobra. V razgovoru štirih sogovornikov sem slišal razna osebna mnenja o kulturnem delu na Goriškem. Med drugim je eden izmed njih rekel: »Vse zborovsko delovanje, tako kakor se izvaja danes, je brez smisla.« Ta trditev me je vrgla iz tira.

Prišel sem do treh zaključkov. 1. Ta trditev je trditve človeka, ki nima pojma ne o delu ne o pomenu in ne o namenu pevskega delovanja v zamejstvu. 2. Ta trditev je pristranska in kot taka ne more imeti svoje teže. Kdor si upa priti do takih izjav, nima pojma o zborovskem delovanju na Goriškem, kjer stalno vadi in nastopa lepo število mladinskih, moških in mešanih zborov. 3. Kdor z visokega gleda, ne vidi, kar se pod njim dogaja.

Ob zaključku vas prav lepo prosim, da mi odgovorite, ali je res vse to brezplačno, požrtvovalno delo teh številnih zborov res brez smisla?

Pevovodja

Ni kaj odgovarjati. Če se je tisti sobesednik res tako izrazil in je takšno njegovo mnenje o zborovskem petju, potem je to raglašen (stoniran) glas v zamejstvu in sploh v slovenskem kulturnem prostoru. Saj so tudi v Sloveniji znova odkrili pomen in važnost zborovskega petja, tako svetnega kot cerkvenega.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

V torek 30. oktobra nas je po dolgem trpljenju zapustil naš dragi mož, oče, stari oče

ŠTEFAN FERFOLJA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ga kakorkoli počastili. Posebna zahvala naj gre cerkvenim pevcem.

Žena Rafaela, otroci Lija, Nives in Romeo z družinami

Trst - Rojan, 28. oktobra 1979

ZAHVALA

27. oktobra nas je zapustil naš dobri očka

ANTON PODGORNİK

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ga počastili in ga spremili na zadnji poti.

Žena Alojzija, otroci Lidija, Alojz in Bruno

Trst - Sv. Vincencij, 5. novembra 1979